

[Pia Kjærsgaard]

»Hvad er statsministerens kommentar til miljøministerens opførsel i London under Nordsøkonferencen, hvor miljøministeren vil forlade konferencen, hvis reglerne ikke blev lavet om efter miljøministerens ønsker?«

Begrundelse

Miljøministeren har bragt Danmarks navn i miskredit i England i overværelse af repræsentanter for de øvrige deltagerlande og forsinket Nordsøkonferencens åbning, fordi ministeren ønskede at ændre nogle aftalte regler om delegationsmedlemmerne. Førstesekretæren på den britiske ambassade har således måttet tage det usædvanlige skridt at forklare, hvad der var aftalt inden konferencen, i Berlingske Tidende den 29. november 1987.

Svar (8/12 87):

Statsministeren (Poul Schlüter):

Jeg skal tillade mig at henvise til miljøministerens besvarelse af spørgsmål nr. S 293, som jeg kan henholde mig til.

Spm. nr. S 296

Til *socialministeren* (1/12 87) af:

Agerschou (SF):

»Mener ministeren, at det er en god idé, når Børne- og Ungdomspædagogernes Pensionskasse tilbyder en kommune at opføre daginstitutioner?«

Begrundelse

Spørgsmålet er aktualiseret af en konkret sag i Roskilde Kommune. Denne kommune har i øjeblikket en akut venteliste på 650 børn til daginstitutioner. Hvis dette problem skal løses, svarer det stort set til en udbygning med 10 daginstitutioner. Børne- og Ungdomspædagogernes Pensionskasse har tilbudt at opføre en eller to daginstitutioner, som kommunen så ville kunne leje. Det synes Indenrigsministeriet åbenbart ikke er en god idé, og man har pålagt kommunen at afslå tilbudet. Man argumenterer lidt uforståeligt med, at det vil være en omgåelse af lånerammerne. To andre kommuner, nemlig Horsens og Helsingør, vil også forsøge at lade den pågældende pensionskasse finansiere daginstitutioner. Der er tale om et ek-

sempel på, hvordan kommuner forsøger at gå nye veje for at løse en opgave, men det forhindres man altså i.

Svar (11/12 87):

Socialministeren (Mimi Stilling Jakobsen):

Jeg kan, efter at spørgsmålet har været drøftet med Indenrigsministeriet, oplyse følgende:

Efter regeringens opfattelse er det en god idé, når kommuner går i samarbejde med private om at opfylde f.eks. behovet for børnepasning i kommunen. Det gælder ikke mindst, hvis kommunen ved at entrere med private kan opnå en økonomisk fordel i form af en særlig lav rente eller husleje.

Dette, at en privat organisation, pensionskasse eller lignende går ind i et sådant samarbejde, betyder på den anden side ikke, at de almindelige regler for kommunal aktivitet kan lades ude af betragtning.

En række kommuner har ønsket at leje daginstitutioner, der opføres af en pensionskasse. Et sådant arrangement er fuldt lovligt, men værdien af de lejede lokaler betragtes som et lån og skal trækkes fra i kommunens låneramme.

Lånebegrænsningerne opretholdes dels som et led i regeringens økonomiske politik og dels for at undgå, at en kommunalbestyrelse sætter serviceniveauet voldsomt op for lånte penge, så det bliver overladt til de efterfølgende kommunalbestyrelser at udskrive regningen til borgerne i form af højere skatter.

Når en kommune lejer en daginstitution af en pensionskasse, har det samme økonomiske effekt, som hvis kommunen lånte pengene af pensionskassen og selv stod som bygherre. Det er derfor en naturlig konsekvens, at kommuner, der indgår en sådan lejeaftale, til gengæld kan optage tilsvarende mindre lån det pågældende år.

Indenrigsministeren kan efter ansøgning meddele kommuner dispensation til udvidelse af lånerammen. Desuden har kommunerne mulighed for at indgå lejeaftaler ud over lånerammen, hvis de samtidig deponerer et kontant beløb svarende til det lejedes værdi.

Til slut skal det understreges, at det selvfølgelig ikke er rigtigt, som en avis skrev: »Kommune må ikke modtage gave på to børnehaver«. Der er intet som helst til hinder for, at en pensionskasse forærer en kommune en børne-